

[Udenrigsministeren]

forhandlingerne med budgetproblemet. Men den danske regerings holdning har været, at vi på trods af dette finder, at Luxembourgforliget må fortolkes på den måde, at det er op til det enkelte land at afgøre, hvad der er vital interesse. For hvis man kommer ind på en procedure, hvor andre end det pågældende land skal fortolke og definere, hvad der er vital interesse for det pågældende land, vil vi bevæge os hastigt bort fra Luxembourgforliget.

Vi var altså i den dobbeltstilling, at vi syntes, det var en urimelig handling fra Storbritanniens side, men at vi af hensyn til principperne i Luxembourgforliget måtte respektere, at briterne altså fandt, der var tale om en vital britisk interesse.

Endelig vil jeg til hr. Bjørn Elmquist sige, at jeg ikke rigtig synes, at eksemplet med fiskeriministeren er holdbart. Danmark har ved adskillige lejligheder i EF-samarbejdet i forskellige Rådssammenhænge over for det til enhver tid siddende formandskab gjort opmærksom på, at der må være en klar procedure, så der ikke opstår misforståelser, hvilket bl. a. betyder, at der, hvis der skal træffes beslutninger, må være en dagsorden forinden, der fortæller, at en sådan beslutning lægges op til at blive truffet. Det var ikke tilfældet i den sag.

Formanden:

Taletiden er 2 minutter.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg forstår udmærket udenrigsministerens definition og citat fra Luxembourgforliget om noget, der er vital interesse, og at det er det enkelte land, der afgør det. Men er det ikke rigtigt forstået, hr. udenrigsminister, at det i denne sag ikke var sådan, at det var landbrugspriserne, der var den vitale interesse for England, men at det var budgetproblemet og budgetstriden? Det, som jeg spurgte udenrigsministeren om før – og jeg vil derfor gerne gentage mit spørgsmål nu til udenrigsministeren – er, om det ikke var et misbrug af Luxembourgforliget, at man brugte en vital interesse i en anden sag til at blokere i denne sag om landbrugspriserne.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Det britiske argument var, at der med vedtagelsen af landbrugspriserne var tale om »et

yderligere nettobidrag fra Storbritanniens side til EF på over 200 mill. regningsenheder«, og at det var derfor, de lavede den sammenhæng. Vi mener ikke, det er rimeligt, men når de fremfører det som argument i henhold til Luxembourgforliget, respekterer vi det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 768

3) Til *energiministeren* af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Ministeren bedes oplyse, hvorvidt det overvejes at lade D.O.N.G. overtage Gulfs raffinaderi ved Stignæs.«

Skriftlig begrundelse

Ministeren har tidligere givet udtryk for, at raffinaderiet ved Stignæs vil være egnet som D.O.N.G.s raffinaderi.

Ifølge oplysninger i dagspressen har Gulf nu bedt ministeren tage stilling til spørgsmålet.

Da der i givet fald vil være tale om en betydelig udvidelse af D.O.N.G.s aktiviteter, bedes ministeren over for folketinget gøre rede for, i hvilket omfang der er realiteter bag disse forlydender om D.O.N.G.s overtagelse af Stignæsraffinaderiet.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg er godt klar over, at det er ministerens og ministerens partis ideelle målsætning at overtage så meget som muligt af produktionsmidlerne, og vi har måttet erkende, at man er kommet godt i gang i energisektoren, og at D.O.N.G. er i fuld gang med at forbedre sig til nye initiativer.

Jeg skal ikke komme ind på den sag, der i øjeblikket ligger til udtalelse i rigsrevisionen, men folketinget var i hvert fald ikke særlig godt forberedt på de initiativer, der er blevet taget i den sag, og jeg vil derfor for at undgå at blive – jeg håber, det er et parlamentarisk rigtigt udtryk – taget på sengen en anden gang bede ministeren om nu at redegøre for, i hvilket omfang der er aktuelle planer om at erhverve raffinaderier. Der har været talt i pressen om Gulf, og senere har der været tale om eventuelt at gå ind i initiativer sammen med Shell.